

Дело C-64/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване:

6 февруари 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

An Ard-Chúirt (High Court (Ireland))(Висш съд, Ирландия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

20 януари 2020 г.

Жалбоподател:

УН

Ответници:

An tAire Talmhaíochta, Bia agus Mara, Éire agus an tArd-Aighne

AN ARD-CHÚIRT (High Court of Ireland (Висш съд, Ирландия)

Съдебен контрол

[номер на делото на националната юрисдикция] [...] [В ПРОИЗВОДСТВО]
МЕЖДУ

УН

ЖАЛБОПОДАТЕЛ

-и-

**AN tAIRE TALMHAÍOCHTA, BIA AGUS MARA, ÉIRE AGUS AN tARD-
AIGHNE (МИНИСТЪРА НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И
МОРСКИТЕ ВЪПРОСИ И ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР)**

ОТВЕТНИЦИ

ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ НА ОСНОВАНИЕ

ЧЛЕН 267ДФЕС

Решение на High Court of Ireland (Висш съд, Ирландия) за сезиране на Съда с преюдициално запитване, постановено на основание член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз на 20 януари 2020 г.

Настоящият съд иска от Съда разглеждане по реда на бързото производство на основание член 105 от Процедурния правилник на Съда на Европейския съюз, тъй като въпросът скоро ще стане хипотетичен, доколкото Регламент (ЕС) 2019/6 (приложим от 28 януари 2022 г.) ще замени релевантните за настоящото дело разпоредби на Директива 2001/82. [ориг. 2] [ориг. 3]

[адрес на Съда на Европейския съюз и на националната юрисдикция, имена на страните и на техните представители] [...]

[...] [ориг. 4]

Преюдициални въпроси:

- 1) Разполага ли националният съд с право на преценка дали да откаже да постанови дадена мярка, въпреки че е приел, че в националното право не е транспониран конкретен аспект от директива на Европейския съюз, и — ако разполага с такова право на преценка — какви фактори е подходящо да се вземат предвид при упражняването на това право на преценка и/или има ли право националният съд да вземе предвид същите фактори, които би взел предвид, ако разглеждаше нарушение на националното право?
- 2) Ще бъде ли нарушен принципът на директен ефект на правото на Съюза, ако по настоящото дело националният съд откаже да постанови поисканата мярка поради влизането в сила на член 7 от Регламент (ЕС) 2019/6 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. (чието прилагане е отложено до 28 януари 2022 г.), въпреки че е приел, че в националното право не е транспонирано предвиденото в член 61, параграф 1, член 58, параграф 4 и член 59, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО изискване информацията върху опаковката и етикета на ветеринарните продукти да бъде на официалните езици на държавата членка, т.е. в Ирландия — на ирландски и на английски език?

[ориг. 5]

Факти в основата на спора

- 1 Жалбоподателят е от ирландско говорещата област (Gaeltacht) в Голуей и майчиният му език е ирландският. Вкъщи и на работа той говори ирландски език. Осъществява всичките си официални дейности на ирландски език, доколкото са предоставени на разположение средства за тази цел. Той има

куче за домашен любимец и поради това се нуждае от ветеринарни лекарствени продукти. Оплакването му е, че информацията, придружаваща ветеринарните продукти, е съставена изключително на английски език, а не на двата официални езика на държавата, а именно на ирландски и на английски език. Според него това представлява нарушение на Директива 2001/82/ЕО, която е въведена в правото на държавата членка (подзаконови нормативни актове SI 144/2007 и SI 786/2007).

- 2 След размяна на кореспонденция между страните на 14 ноември 2016 г. жалбоподателят сезира High Court of Ireland (Висш съд, Ирландия) с искане за разрешение да се упражни съдебен контрол върху неизпълнението на задължението на министъра за правилно транспониране на Директивата по отношение на езиковите ѝ изисквания. Това разрешение му е предоставено и High Court of Ireland (Висш съд, Ирландия) разглежда делото в съдебни заседания на 24 и 25 юли 2018 г.
- 3 Жалбоподателят предявява следните искания с оглед на липсата на правилно транспониране на Директивата от министъра и държавата:
 1. *Да се постанови, че приетата от първия ответник European Communities (Animal Remedies) Regulations 2007—2014 (Наредба за транспониране на акт на Европейските общности (ветеринарни продукти) за периода 2007 – 2014 г.) не транспонира правилно или изобщо не транспонира дял V от Директива 2001/82/ЕО (в изменената ѝ редакция, наричана по-нататък „Директивата“), и по-конкретно членове 58—61 от нея.*
 2. *Да се постанови, че ирландското право трябва да гарантира по отношение на ветеринарните лекарствени продукти, пуснати на пазара в държавата, че съответните данни върху листовките за пациента и опаковките, посочени в дял V, членове 58—61 от Директивата, са изписани на официалните езици на държавата, а именно на ирландски и на английски език.*

[ориг. 6]

3. *Да се постанови, че първият, вторият и третият ответник трябва да изменят законодателството на държавата, така че то да отразява дял V, членове 58—61 от Директивата, по-специално като се предвиди по отношение на ветеринарните лекарствени продукти, пуснати на пазара в държавата, че съответните данни в листовките за пациенти и опаковките, посочени в членове 58—61 от Директивата, трябва да бъдат изписани и на двата официални езика на държавата, а именно на ирландски и на английски език, като информацията и на двата езика следва да бъде с еднакъв размер на шрифта и следва да се даде ясен приоритет на текста на ирландски език, доколкото това е националният и първият официален език.*

Директива 2001/82/ЕО

- 4 В релевантната за настоящото дело част член 61, параграф 1 от Директивата в изменената ѝ редакция предвижда (все още не съществува официална версия на ирландски език):

„Включването на листовка в опаковката на ветеринарни лекарствени продукти е задължително, освен ако цялата информация, която се изисква от този член може да се пренесе върху първичната опаковка и външната опаковка. Държавите членки вземат всички необходими мерки, за да осигурят, че листовката се отнася само за ветеринарния лекарствен продукт, в който тя се включва. Листовката трябва да е написана с разбираеми за обществеността термини и да е на езика/езиците на държавата членка, в която ветеринарният лекарствен продукт се предлага на пазара“.

(Подчертаването е добавено)

Данните, които трябва да се съдържат в листовката за пациента, са изброени в член 61, параграф 2, буква а)—буква и).

- 5 Член 58, параграф 4 от Директивата, който се намира в дял „Етикетиране и листовка в опаковка“, предвижда:

[ориг. 7]

„Данните, посочени в параграф 1, букви от е) до л) се посочват върху външната опаковка и върху опаковката на лекарствените продукти на езика или езиците на държавата, в която се пускат на пазара“.

Данните, посочени в параграф 1, букви е)—л), се отнасят до инструкции за потребителите, тоест за собственика на животното, какъвто е жалбоподателят в настоящото дело.

- 6 Член 59, параграф 3 предвижда:

„Данните, посочени в трето и шесто тире от параграф 1 [начин на предписване (прилагане) и думите „За лечение само на животни“] се посочват върху външната опаковка и върху първичната опаковка на лекарствения продукт на езика или езиците на страната, в която тези продукти се пускат на пазара“.

Спорното транспониране в националното право

- 7 Въпреки че в резултат на Директивата са приети множество нормативни актове, транспонирането по отношение на езика на опаковката, което е в основата на оплакването по настоящото дело, е извършено с подзаконовни нормативни актове 144/2007 и 786/2007. Съгласно подзаконовни нормативни

актове 144/2007 и 786/2007 изискуемата информация може да бъде на ирландски или на английски език, което според жалбоподателя е неправилно.

Доводи на жалбоподателя относно Директивата и подзаконовите нормативни актове

- 8 Жалбоподателят твърди, че посочените по-горе подзаконови нормативни актове не транспонират правилно Директива 2001/83, тъй като изискуемата информация може да бъде изписана на ирландски или на английски език, вместо и на двата езика.

[ориг. 8]

- 9 Жалбоподателят излага доводи и във връзка с процесуалната си легитимация в отговор на твърдението на държавата, че не е процесуално легитимиран. В тази връзка той твърди, че частта от Директивата, която не е транспонирана, има директен ефект, тъй като въпросните задължителни разпоредби са ясни, точни и безусловни — решения *Van Gend en Loos* (дело 26/62) [EU:C:1963:1], *Van Duyn* (дело 41/74) [EU:C:1974:133], *Tullio Ratti* (дело 148/78) [EU:C:1979:110] — и се позовава на принципа на равенство между официалните езици на Европейския съюз и говорещите тези езици лица съгласно европейското право (член 3 от Договора за Европейския съюз и членове 21 и 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз).

Доводи на ответниците, изложени пред националния съд относно последиците от постановяването на мерките, поискани от жалбоподателя

- 10 Ответниците поддържат, че жалбоподателят не е процесуално легитимиран. Те изтъкват също, че настоящият съд трябва да разгледа въпроса в много по-широк контекст, тъй като той може да има значителни последици за целия селскостопански сектор, за икономиката като цяло и дори за здравето на хората и животните. Изтъкват, че настоящият съд трябва да провери дали е разумно да постанови исканите мерки, имайки предвид ключовото значение на поддържането на подходящ наличен асортимент и снабдяване с ветеринарни лекарствени продукти на съответната територия.
- 11 Ответниците твърдят, че значимите хранителни и селскостопански промишлени отрасли, които са жизненоважни източници на доходи, трябва да се насърчават и развиват. Поминъкът на стотици хиляди хора и техните семейства зависи от тези промишлени отрасли. Здравето на животните е изключително важно за оцеляването на тези промишлени отрасли. Земеделските производители, животновъдите и ветеринарните лекари трябва да имат достъп до възможно най-широк спектър от ветеринарни лекарствени продукти, които са произведени и разпространявани в съответствие със съответните европейски стандарти. В това отношение Ирландия **[ориг. 9]**

като държава разчита на непрекъснатото предлагане на ветеринарни лекарствени продукти от големите ветеринарни предприятия на ирландския пазар, който е незначителен от тяхна гледна точка. Ако тези основни доставчици са длъжни да предоставят листовки с информация и опаковки както на ирландски, така и на английски език е твърде вероятно много от тях да се оттеглят изцяло от ирландския пазар.

- 12 Ответниците твърдят, че опаковането и етикетирането представляват най-голямата част от административните разходи, свързани с предлагането за продажба на ветеринарни лекарствени продукти на националните пазари. Това се доказва в широкомащабна оценка на въздействието, извършена от Европейската комисия преди няколко години. Тази оценка на въздействието установява, че разходите за опаковане и етикетиране възлизат на 34 % от административните разходи, свързани с предлагането на даден продукт на многонационален пазар. За сравнение, например, едва 17 % от разходите са свързани със заявленията за разрешителни за пускане на пазара, а 13 % — с подновяването на разрешителни за пускане на пазара.
- 13 Малките държави като Ирландия не трябва да бъдат поставяни в неблагоприятно положение в сравнение с държавите с един официален език и другите големи пазари поради изискването за предоставяне на повече от един език на информация в листовките, опаковките и етикетите на ветеринарни лекарствени продукти, които се използват само на един пазар. Излишно е да се споменава, че който и да е материал, съставен на ирландски език, не може да бъде използван в друга държава. При все това посочената по-горе оценка на въздействието показва, че разходите и бремето, свързани с осигуряването на многоезични опаковки и информационни листовки, могат да накарат предприятията да решат да не предлагат продуктите си за продажба на някои национални пазари. Следователно съществува реален риск задължението за предоставяне на такива материали на ирландски език да доведе до значително — дори много значително — намаляване на асортимента на наличните в Ирландия ветеринарни лекарствени продукти. Това може да има опустошително въздействие върху селскостопанския отрасъл и върху други отрасли като например върху конния отрасъл в Ирландия, както и върху икономиката като цяло.

[ориг. 10]

Решението на националния съд относно твърдяното неправилно транспониране на Директива 2001/82/ЕО

- 14 На 26 юли 2019 г. националният съд приема, че жалбоподателят е процесуално легитимиран, доколкото разглежданите задължителни разпоредби са ясни, точни и безусловни, и следователно той може да се позове на Директивата срещу ответниците [...]. Тя приема също, че Ирландия не е транспонирала правилно Директивата в националното право

по отношение на езиковите изисквания. На 26 юли 2019 г. High Court (Висш съд) постановява, че националното право (SI 144/2007 и SI 786/2007) нарушава Директивата, като позволява въпросната информация върху опаковката да се предостави единствено на английски език вместо на двата официални езика в Ирландия, а именно ирландския и английския език.

- 15 Националният съд обаче отбелязва също, че Европейският парламент и Съветът са приели Регламент (ЕС) 2019/6 от 11 декември 2018 година относно ветеринарните лекарствени продукти и за отмяна на Директива 2001/82/ЕО, тоест след разглеждането на настоящата жалба. Член 160 от този нов регламент („Влизане в сила и прилагане“) предвижда, че този регламент се прилага едва от 28 януари 2022 г. Националният съд констатира, че в новия регламент съществуват нови разпоредби относно езиците и че когато влезе в сила, може да се позволи информацията върху опаковката да бъде предоставяна само на английски език. Член 7 от новия регламент предвижда:

Езици

1. Езикът или езиците на кратката характеристика на продукта и на информацията върху етикета и върху листовката, освен ако държавата членка не реши друго, е официален език или езици на държавата членка, в която ветеринарният лекарствен продукт се предоставя на пазара.

2. Етикетите на ветеринарните лекарствени продукти може да се съставят на няколко езика.

[Подчертаването е добавено]

[ориг. 11]

- 16 Така настоящият съд се пита дали би било целесъобразно да постанови исканите мерки с оглед на предстоящата промяна и, ако се приеме, че не е целесъобразно, дали националният съд може да реши да откаже да постанови мерките, при положение че Ирландия нарушава правото на Съюза. Настоящият съд е изискал от страните да представят писмени и устни становища по въпроса дали той разполага с право на преценка дали да постанови исканите мерки в рамките на производство по съдебен контрол, ако приеме, че дадена директива не е транспонирана, и — ако разполага с такова право на преценка — по въпроса какви фактори е подходящо да се вземат предвид при упражняването на това право на преценка и/или има ли право националният съд да вземе предвид същите обстоятелства, които би взел предвид, ако разглеждаше нарушение на националното право.
- 17 Съдебното заседание по тези въпроси е проведено на 16 октомври 2019 г., като настоящият съд е поискал допълнителни становища относно това дали

по следва да се отправи преюдициално запитване по тях до Съда на Европейския съюз.

Доводи, изложени пред националния съд относно правото на преценка дали да се откаже постановяването на дадена мярка

Доводи на жалбоподателя относно правото на преценка дали да се откаже постановяването на дадена мярка

- 18 Жалбоподателят твърди, че съществува принцип на правото, съгласно който правото на Съюза има предимство пред националното право на държавите членки и че в случай на противоречие правото на Съюза трябва да се приложи вместо националното право (дело 6/64, *Costa*, [EU:C:1964:66]). Жалбоподателят изтъква, че правото на Съюза понастоящем предвижда, че разглежданата информация върху опаковката на ветеринарните лекарствени продукти трябва да бъде както на ирландски език, така и на английски език, и че той има право да се позовава на правото на Съюза в периода от момента до 27 януари 2022 г., както и да упражнява произтичащите от него субективни права. Жалбоподателят изтъква [ориг. 12], че никой в Ирландия (включително съдилищата) не е овластен да му откаже това право.
- 19 Що се отнася до текста и духа на Договорите, на които се позовава Съдът на Европейския съюз в решение *Costa* (посочено по-горе), жалбоподателят изтъква, че настоящият съд трябва да вземе предвид разпоредбите на Договора относно езиковите права и равенството (член 3 от Договора за Европейския съюз и членове 21 и 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз). Що се отнася до предимството на правото на Съюза, жалбоподателят се позовава на решението по дело *Simmenthal* (дело 106/77, [EU:C:1978:49]) и на изискването за неприлагане на всяка национална разпоредба или практика, доколкото тя противоречи на правото на Съюза (т. 21—23).
- 20 Жалбоподателят изтъква, че трябва да разполага с ефективно правно средство за съдебна защита, когато не може да се ползва от право, предоставено му съгласно правото на Съюза (дело Комисия/Белгия (C-249/88, [EU:C:1991:121], член 19, параграф 1, втора алинея от Договора за Европейския съюз, член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз).
- 21 Жалбоподателят се позовава на принципа на директния ефект (дело *Van Gend en Loos* (26/62, EU:C:1963:1) и *Costa/ENEL* (6/64, EU:C:1964:66), като твърди, че националните юрисдикции са длъжни да не прилагат която и да е част от националното право или практиката на национална юрисдикция, която би застрашила или би забавила упражняването на правата, предоставени от правото на Съюза (решения *Simmenthal*, т. 17, 18, 21—23 и 26 и *Factortame* и др., C-213/89, EU:C:1990:257, т. 20).

- 22 Жалбоподателят изтъква, че отказът да му се предостави ефективна защита и ефективно правно средство за защита пред националния съд, дори и да е само временен, би бил несъвместим с принципите на директен ефект и на предимство на правото на Съюза.

[ориг. 13]

- 23 Жалбоподателят поддържа, че има право да се ползва от действащия режим, докато той продължава да действа, и че в преписката пред настоящия съд няма нито едно доказателство, което да установява, че постановяването на съдебен акт със сила на пресъдено нещо би било лишено от полезно действие, дори да се вземе предвид закъснението, свързано с необходимото за промяната на опаковката време.
- 24 Жалбоподателят твърди, че има право на ефективна съдебна защита (член 47 от Хартата) съгласно принципите на правовата държава, на директния ефект и на предимството на правото на Съюза и че има право да иска да бъде постановена подходяща правна мярка, което му се полага по право.
- 25 Освен това жалбоподателят твърди, че при други обстоятелства в областта на съдебния контрол ирландското право предоставя право на преценка дали да се постанови, или да се откаже постановяването на дадена мярка, но че правото на Съюза не разрешава такова право на преценка поради директния ефект на въпросното право на Съюза, задължението на националната юрисдикция да осигури предимство на правото на Съюза и да го приложи, като предостави на жалбоподателя ефективна съдебна защита (в съответствие с член 47 от Хартата) и в съответствие с принципа на правовата държава.

Доводи на ответниците относно правото на преценка дали да се откаже постановяването на дадена мярка

- 26 Ответниците признават, че по силата на националното право искането на жалбоподател, който успешно е оспорил решението на публичен орган в производство по съдебен контрол, за постановяване на дадена мярка обикновено е основателно, но твърдят, че правото на такава мярка не е абсолютно и че съдът винаги може да отчете всяко обстоятелство, което би могло да е пречка за постановяването на мярката, и в крайна сметка да откаже да постанови съответната мярка.

[ориг. 14]

- 27 В ирландското право отдавна са установени основания, по силата на които съдилищата могат да упражнят тази компетентност, ако решат, но също така и да вземат обратното решение, ако такава е волята им. Тези основания включват различни фактори като: (1) неоправдано забавяне при започване на производството; или (2) неприбягване до други по-подходящи правни

средства за защита като например обжалване; или (3) прикриване на факти от страна на жалбоподателя; или (4) недобросъвестност на жалбоподателя; или (5) увреждане на трети лица, и (6) когато постановвяването на мярката би било безполезно.

- 28 Ответниците обясняват основните причини, поради които според тях би било оправдано да се откаже постановвяването на исканите мерки в настоящото производство, ако се прилагаше единствено ирландското право.
- 29 Първо, те посочват, че настоящото дело не се отнася до осъдителна присъда, нито до друго решение, което може да увреди жалбоподателя и да накърни репутацията или името му, или основните му лични права. Следователно според тях в случая не е налице нито едно от основанията, които обикновено обосновават постановвяването на исканата мярка по право.
- 30 Второ, те изтъкват, че е широко прието, че може да се откаже постановвяването на поискана мярка, когато то би било безполезно или не би донесло практическа полза за жалбоподателя. В случая, ако исканите мерки бъдат постановени, за жалбоподателя би могло да има някаква практическа полза, но тя би била много ограничена поради влизането в сила на Регламент (ЕС) 2019/6 от 11 декември 2018 година относно ветеринарните лекарствени продукти и за отмяна на Директива 2001/82/ЕО и [ориг. 15] премахването на изискването текстът върху опаковката на продуктите да бъде изписван и на двата официални езика.
- 31 Ответниците поддържат, че несъмнено ще е необходим преходен период, за да се позволи на всички заинтересовани страни да се подготвят за изискването да отпечатват етикета и опаковката на двата официални езика. Постановвяването на исканите мерки трябва да бъде отказано, ако то предоставя на жалбоподателя незначителна практическа полза (дори ако все пак предоставя някаква малка полза), особено ако постановвяването на съответните мерки води до реален и значителен риск от съществени негативни последици за много други лица или за обществото като цяло.
- 32 Трето, ако в настоящия случай исканите мерки бъдат постановени, е много вероятно те да имат сериозно отражение върху третите лица. Видно от представените пред настоящия съд доказателства, ако доставчиците и дистрибуторите на ветеринарни лекарствени продукти решат да се оттеглят от ирландския пазар поради задължението за отпечатване на текста на листовката с указания и опаковката на двата официални езика, това би имало сериозни последици за здравето на животните, както и икономически последици в ущърб на много хора. Ответниците изтъкват решението на Европейската комисия да приеме новия регламент след широки консултации, в хода на които Комисията констатира критична необходимост от по-голяма гъвкавост по отношение на езиковите изисквания в областта на опаковките и етикетирването на ветеринарните лекарствени продукти. В анализа на Комисията се посочва следното:

„Най-тежкото изискване се отнася до опаковките и етикетирането. Изисква се те да се изготвят на всички официални езици на държавата, в която продуктът ще бъде пуснат на пазара“ .

[ориг. 16]

- 33 Ответниците посочват, че промените, приети с Регламент (ЕС) 2019/6, ясно показват легитимността на изразените от тях сериозни опасения по отношение на усилията, които са необходими за предоставяне на информация и материали за опаковане на ветеринарни лекарствени продукти както на ирландски, така и на английски език.
- 34 Следователно според ответниците в случая са налице сериозни смекчаващи обстоятелства или обстоятелства, които следва да се вземат предвид. Разпореждане, изискващо от доставчиците да превеждат важните кратки технически характеристики на продукта за значителен набор от химични вещества и да отпечатват въпросните опаковъчни материали на ирландски и на английски език, би могло да накара доставчиците да се оттеглят от ирландския пазар и няма да е преувеличено да се твърди, че това би имало опустошителни икономически и социални последици и би било пагубно за здравето на животните. Поради този очевиден риск те изтъкват, че в случая общественият интерес и необходимостта да се гарантира, че на потребителите в Ирландия ще продължи да се доставя възможно най-широката гама от ветеринарни лекарствени продукти, несъмнено надделяват над всеки довод, който би могъл да бъде изтъкнат в подкрепа на постановяването на исканите от жалбоподателя като физическо лице мерки.
- 35 Ответниците поддържат, че по този конкретен въпрос няма произнасяне в ирландската съдебна практика, но той е поставян по няколко дела в Обединеното кралство, сред които Walton/The Scottish Ministers, [2012] UKSC 44, в решението по което Supreme Court of the United Kingdom (Върховен съд на Обединеното кралство) посочва (лорд Carnwath, т. 133 и 140):

„133. Така освен ако от евентуалните по-висши принципи, произтичащи от практиката на европейските органи, не следва друго, ми се струва, че дори (противно на предвиденото от закона) нарушението на Директивата СЕО да представлява основание за обжалване съгласно процедурата по [ориг. 17] Закона от 1984 г., съдът би запазил правото си на преценка дали да откаже да постанови съответните мерки по съображения, аналогични на предвидените във вътрешното право.

140. Следователно, независимо от концесията на г-н Mure, не мога да приема с оглед на изтъкнатите доводи, че в правния и фактически контекст на настоящото дело факторите, които следва да се вземат предвид при упражняването на правото на преценка на съда, са

съществено повлияни от европейския източник на режима за оценка на последиците за околната среда“.

- 36 Ответниците изтъкват, че не желаят да внушават, че държава членка не трябва да полага дължимата грижа при прилагането и спазването на европейското законодателство или че принципът на ефективна съдебна защита трябва да бъде нарушен. Въпреки това в редки случаи е възможно да възникнат хипотези, при които са налице сериозни смекчаващи обстоятелства или обстоятелства, свързани с общия интерес и със защитата на правата на другите членове на обществеността, при които е обосновано даден съд да откаже постановяването на дадена мярка. Те твърдят, че настоящото дело попада в обхвата на това изключение и че настоящият съд може и е длъжен да откаже постановяването на исканата мярка.

Решение на High Court of Ireland (Висш съд, Ирландия) да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз съгласно 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз

- 37 След като разгледа становищата относно отправянето на преюдициално запитване и изслуша адвокатите на страните на 24 октомври 2019 г. High Court (Висш съд) решава да отправи до Съда на Европейския съюз посочените по-горе преюдициални въпроси съгласно член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Според High Court (Висш съд), ако национален съд разполага с право на преценка, което му позволява да откаже да постанови дадена мярка, въпреки че е установил, че националното право не е транспонирало изискването за предоставяне на информацията върху опаковката и етикета на ветеринарните продукти и на двата официални езика съгласно член 61, параграф 1, член 58, параграф 4 и член 59, параграф 3 от Директива 2001/82/ЕО, той следва да упражни своето право на преценка и да откаже да постанови исканите по настоящото дело мерки с оглед на обстоятелствата, на които се позовават ответниците. Въпреки това High Court (Висш съд) иска да се увери, че това няма да подкопае принципа на директния ефект или на ефективната съдебна защита.
- Neutralité fiscale

ПРИЛОЖЕНИЯ

1. Екземпляри от писмените становища
2. Актът за преюдициално запитване, който е датиран и оформен от секретаря на High Court (Висш съд) на 24 януари 2020 г.

Дата: 20 януари 2020 г.

[ПРИЛОЖЕНИЕ — актът за преюдициално запитване] [...]

[...]